

her til Danmark, Hotelværter, Købmænd, Haandværkere, Fabrikanter, særlig i Hovedstaden, men ogsaa i de forskellige Proviinsbyer, hvorhen Turiststrømmen efterhaanden har faaet Lyst til at sprede sig, have lidt Skade ved, at der er givet den svenske Route dette Forspring. Jeg kan oplyse, hvorledes Tallene for Person-Trafikken i de sidste 2 Aar for Gedser—Warnemünde-Routen have stillet sig i Maanederne Juni, Juli og August. De synes at pege paa, at der er Tilbagegang. Der er i 1898 i de 3 Maaneder befordret fra Gedser 7,293 rejsende og i 1899 fra Gedser 7,003, der er altsaa en Tilbagegang af 290. Det kan jo være de Danske, der have rejst mindre, men det kan ogsaa være Udlændinge, som ere komne herind i Landet over Gedser og ere rejste hjem over Sassnitz—Trelleborg. Der er i 1898 fra Warnemünde i samme Tidrum rejst 7,557 og i 1899 8,059. Det giver ganske vist en Fremgang af 6½ pCt., men naar det af Anmærkningerne til Finansloven Side 718 ses, at Persontrafikfremgangen paa Banerne i det hele har været 13 pCt. — og vi have vist alle en Følelse af, at Fremgangen over Lille Bælt, denne anden store Udfaldsport her i Landet, har været betydelig større — saa er der Anledning til at antage, at det ligger i, at denne Route har været benyttet noget mindre og været skadet af den svenske Route. Jeg havde haabet, at jeg kunde have haft liggende for mig og kunnet meddele ærede Medlemmer en Liste over, hvorledes i Juni, Juli og August i Aarene 1898—99 Routen Sassnitz—Trelleborg har været benyttet. Det er ikke lykkedes mig, men de ærede Medlemmer vilke vistnok med mig have et Indtryk af, naar man har læst Aviserne, at den svenske Routes Benyttelse har været i stærk Tiltagende. Det er dog muligt, at disse Avismeddelelser ere en Del af den svenske Reklame, thi alle Mennesker have jo Lyst til at gaa dér, hvor der i Forvejen er Trængsel. Dette er ugunstigt for os og tillige mod Forholdets Natur, thi i Virkeligheden er Routen Gedser—Warnemünde langt bekvemmere end den længere Sørejse til Trelleborg over Østersøen, hvor Sejladsen undertiden kan være ret ubehagelig. Nu vil man maaske sige, at der er andre Router, som ere oppe. Vi have hørt i Dag et æret Medlem tale varmt for Routen Faaborg—Als—Flensborg o. s. v. Andre have i Fjor omtalt en Route Lolland—Femern som en bekvem og hurtig Route til Kontinentet, og det er den ogsaa for Vesteuropas Vedkommende, hvorimod Gedser—

Warnemünde i Virkeligheden er den korteste og bekvemteste Vej til Berlin, Dresden, Wien o. s. v. — Jeg skal ikke komme ind paa Routen Kalundborg—Aarhus. Hvis der ikke blev talt for meget om den i Fjor, blev der i hvert Fald ikke talt for lidt. Vi have imidlertid for de 50,000 Kr., der aarlig bevilges, faaet et godt Skib: „Gylfe“, men vi have endnu der et andet Skib, som udfører det halve Antal Ture, nemlig „Dronningen“, og det lader meget tilbage at ønske. Jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister ved Forhandling med det forenede Dampskibsselskab, der altid viser stor Imødekommenhed, med Lethed ogsaa vil faa „Dronningen“ afløst af et tidssvarende Skib. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Routen Frederikshavn—Gøteborg, som en anden Taler i Dag har berørt. Naar Trafikken paa denne Route er aftagende, ligger det ganske simpelt i, at den kun befares fra hver Side 3 Gange ugentlig, og medens der tidligere har været 2 Skibe, er der nu et lille uheldigt Skib, saaledes at Passagerer, der gaa denne Vej, meget ofte have maattet finde sig i, at Sørejsen har været mere ubehagelig; end den behøver at være. Jeg tror, at et bedre Skib ogsaa vilde skaffe mere Benyttelse. — Der vil i Aar sikkert komme et Andragende fra den jydsk Handelsstand og formodentlig ogsaa fra jydsk Landboforeningers Trafikudvalg om det Ønske, som jeg allerede omtalte i Fjor, nemlig en Isbryder til Kattégathavnene. Vi have i de senere Aar haft en Periode af milde Vintre og have været fuldstændig vænnede af med at regne med, at Sejladsen i Kattégat kan være standset af Is. Men vi vide jo alle sammen, at der igen kan komme Perioder af haardere Vintre, hvor Person- og Særdeleshed Godstrafikken i overordentlig Grad generes af Is, over for hvilken en saadan Isbryder sikkert vilde gøre Nytte. Man kan ikke henvise de enkelte Kattégathavne til at anskaffe sig saadanne, thi disse vilde være for smaa, der vilde være for lidt Drøn i dem til, at de kunde arbejde med nogen videre Virkning i Isen. Man kan heller ikke henvise til, at der er Isbrydere i Store Bælt og i Øresund, og at man altsaa kunde lade en af dem komme derop, thi det har bestandig vist sig, at disse have nok at gøre med at holde aabent i de vigtige Farvande, hvortil de ere anskaffede. Nej, skal der gøres noget forsvarligt for under Isvintre at lette Fremkomsten fra Kattégathavnene af vore Landbrugsprodukter i rette Tid, og skal der gøres noget forsvarligt for, at de fra Eng-